

Tyskland: General Kujat og forbundsdagsmedlem Gehrcke opfordrer indtrængende Merkel til at bringe USA og Rusland sammen for at standse krigen i Syrien

20. oktober 2015 – Hvis kansler Merkel er »den mest magtfulde kvinde i verden«, så bør hun rejse til Washington og få USA til »at sætte sig ved bordet« sammen med Rusland for at stoppe myrderiet i Syrien. Dette var de facto konsensusen mellem general Harald Kujat (pens.) og medlem af Forbundsdagen (MdB) Wolfgang Gehrcke under deres optræden i går aftes på Phoenix-Tv's »Unter den Linden«-talkshow. General Kujat var chef for NATO's Militærkomite fra 2002-05 og før det chef for Bundeswehrs generalstab; MdB Gehrcke var mangeårigt medlem af Vesttysklands Kommunistiske Parti indtil 1990, hvor han blev leder af det, der nu er Die Linke.

Selv om debatten drejede sig om flygtningekrisen i Europa, så bragte de to gæster hele tiden spørgsmålet tilbage til den kendsgerning, at »flygtningekrisen kun er symptomet«, men at årsagen er den brutale krig i Syrien, der må afsluttes. Studieværten forsøgte at holde spørgsmålet på flygtningene og kansler Merkels besøg i Tyrkiet, men Gehrcke brød ind med, at »ingen vil tale om årsagerne«. Vi indgår en aftale midt i Erdogans valgkampagne for at få en aftale som den, vi havde med Gaddafi, »som vi senere slagtede som en hund«, og efterlod os med det problem, vi har nu. General Kujat sagde, at aftalen ikke vil fungere; »nøglen er at standse krigen«.

Udenrigsminister Frank-Walter Steinmeiers diplomati er vigtigt, »men nøglen er at få USA til at sætte sig sammen med Rusland for en gennemføre et fælles mål«.

Kujat var enig med Gehrcke i, at Tyrkiet er »indirekte involveret« i opbakningen til ISIS. Siden USA-Erdogan-aftalen bomber Tyrkiet ikke ISIS i Syrien, men kurderne (som var en urokkelig partisan imod ISIS). Russerne blev beskyldt for kun at bombe de »moderate« oprørere og ikke ISIS, »hvad jeg ikke tror, er helt sandt«, men Tyrkiet?

General Kujat kritiserede uophørligt, at »vore politikere« ikke ser, at vi har en stor interesse i, at USA og Rusland og Europa samarbejder om at afslutte krigen. At nægte at samarbejde med Rusland med den falske påstand, at Putin kun støtter Assad, er forkert, sagde han. Vesten behøver ikke forhandle med Assad, »det vil Rusland gøre for os«. Gehrcke nævnte, at den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov har foreslået humanitære korridorer for at bringe humanitærhjælp ind. General Kujat tilføjede, at han håber, vi vil arbejde sammen med Rusland og FN om fælles forholdsregler. Det er totalt elfenbenstårnstankegang at gøre alting afhængigt af spørgsmålet om Assad.

Kujat beklagede manglen på ledere, der har de tidligere kanslere Willy Brandts og Helmut Schmidts »fremsynethed«. Obama begik en stor fejltagelse, da han hævdede, at USA ikke vil forhandle med en »regional magt« som Rusland. Gehrcke opfordrede indtrængende Merkel til at rejse til Washington; og han tilføjede, »Hvis ISIS vinder, frygter jeg en verdenskrig«.

Tyskland kan skabe historie: Afgørelsen om krig og fred. Af Helga Zepp-LaRouche

25. oktober 2015 – I den nuværende, historiske fase, i hvilken så godt som alle antagelser om samfundet, der regnes for at være sikre, bliver forældede, og hvor alle fornemmer, at det handler om de helt store spørgsmål om krig og fred, om at være eller ikke være og om en nedstyrtning i kaos eller en ny, klassisk renæssance, hører Tyskland til de få aktører på verdenspolitikens store scene, der kan være med til at afgøre, hvilken af de to alternativer, der bliver virkelighed. Således tænker foreløbig kun ganske få mennesker i Tyskland, hvad der imidlertid ikke forklejner sandhedsindholdet i denne erklæring. Naturligvis er Kinas verdenshistoriske rolle mere selvfølgelig; med Xi Jinpings »win-win«-perspektiv om den globale opbygning af Den nye Silkevej har det sat en fuldstændig ny model for udenrigspolitiske relationer på dagsordenen, der, for første gang i historien, viser en måde, hvorpå den katastrofale geopolitik, som allerede har ført til to verdenskrige i det 20. århundrede, kan overvindes gennem gensidigt samarbejde til gensidig fordel. Og ligeså selvfølgelig er Ruslands rolle, der, med sit strategiske partnerskab med Kina og ligeledes med sin militære flanker i Syrien, har skabt en ny magtkonstellation i verden, der tydeliggør, hvor hult Obamaregeringens unipolære krav i mellemtiden er blevet. Præsident Putin har netop, i sin tale ved årets møde i Valdai-klubben, med temaet »krig og fred« understreget den fare, der eksisterer, hvis USA forsøger at bruge det amerikanske antiballistiske missilforsvarssystem i Østeuropa til et førsteangreb, der angiveligt skulle sætte en modstanders våben ud af spillet med moderne, nukleare højpræcisionsvåben, for således at kunne ændre den strategiske balance til egen fordel og påtvinge hele verden sin vilje, alt

imens en sådan handling kun kan føre til en garanteret, gensidig udslettelse. Efter den succesrige atomaftale med Iran kan påskuddet om en angivelig trussel, der skulle komme fra iranske raketter, ikke mere opretholdes, alt imens denne trussel i virkeligheden aldrig har eksisteret. Til hvilket formål opretholdes da missilforsvarssystemet fortsat?

Putin, hvis egne militæroperationer i Syrien imod ISIS og andre diverse oprørere skrider succesrigt fremad, påpegede samtidigt årsagen til den til sammenligning fejlslagne, amerikanske militæroperation i regionen. Det skyldes netop en uopløselig modsigelse mellem på den ene side at ville skride ind over for terrorister, og så samtidigt bevæbne dem for, ved hjælp af disse, at styrte legitime regeringer. Man bør under ingen omstændigheder gå glip af den kosteligt ironiske behandling af samme tema om den forvirrende amerikanske politik over for terrorismen i Mellemøsten, i den seneste udgave af satireprogrammet »Die Anstalt« med henvisning til den rørstrømske udsendelse »Herzblatt« (<http://www.zdf.de/ZDFmediathek#/beitrag/video/2583744/Herzblatt>).

Og naturligvis påhviler det selve den amerikanske befolkning – den måske vigtigste aktør på den nævnte verdensscene – at sætte en stopper for og straffe de permanente overtrædelser af den internationale folkeret, der desværre er blevet reglen gennem fortsættelsen af den neokonservative politik fra Bush/Cheney-tiden og frem til den nuværende Obamaregering. Det handler om krigene i Sydvestasien, der byggede på løgne, og frem til droneangreb imod formentlige terrorister, uden nogen som helst korrekt retsproces, eller de berømte »kollaterale skader«, der, iflg. afsløringer fra den seneste whistleblower på websiden *The Intercept*, for op til 90 % 's vedkommende har ramt uskyldige civilister.

Den undersøgelse i den amerikanske kongres, som flere organisationer kræver som en bydende nødvendighed, kunne meget hurtigt føre til, at præsident Obama stilles for en rigsret;

Obama, der iflg. de offentliggjorte dokumenter hver tirsdag personligt sammensatte dødslisten. Det stormløb af flygtninge mod Europa, og frem for alt til Tyskland, er resultatet af disse krige og droneangrebene, der snarere har fremmet end inddæmnet ISIS' fremmarch.

Historien har imidlertid på en særlig måde, netop på grund af flygtningekrisen, spillet den afgørende bold hen til Tyskland. Beredvilligheden til at hjælpe i betragtning af de mange fortvivlede menneskers nødsituation er fortsat stor hos et stort flertal af befolkningen. Men allersenest siden guillotinen, der demonstrativt blev medbragt til en demonstration, de, iflg. Forbundskriminalpolitiet's oplysninger, omkring 500 overfald på flygtningehjem i år og mordforsøget på overborgmesterkandidaten fra Köln, Henriette Reker, er det også tydeligt, at grænselinjen mellem de »bekymrede borgere« og den rene ekstremisme, der ikke står tilbage for selv voldshandlinger, er overskredet. Det truer med at gøre det til sandhed, som Putin for mange måneder siden advarede om, da han profeterede, at Vestens støtte til nazistiske organisationer i Ukraine ville føre til en udbredelse af sådanne organisationer i mange europæiske stater. Den ulykkelige situation for flygtninge i Slovenien, i hvilken mennesker i disse dage uden tøj, der passer til klimaet, gennes sammen som storforbrydere af fuldstændigt overdrevne sikkerhedsstyrker, uden at dette i mindste måde ville føre til, at trængslen stiltede af, er blot den øjeblikkelige registrering af en tragedie, der – hvis der ikke findes en løsning på et andet plan – inden for kort tid vil føre til en eskalering af situationen i hele Europa, for enden af hvilken kunne findes kaos og borgerkrig.

Der er en løsning på denne krise, men den kræver, at en hel række af fejlagtige aksiomatiske antagelser i de forgangne årtier i Vestens politik, og i Tysklands politik i særdeleshed, må korrigeres.

Den første, selvfølgelige konsekvens må være den omgående

afslutning af krige under falske påskud. Tyskland har gjort sig til medskyldig i ikke alene den totale udspionering af egne borgere i samarbejde mellem BND og NSA, i den bevidste handling at stille militærbasen Ramstein til rådighed for droneangreb i Sydvestasien og en stiltiende og delvist eksplicitte støtte til Washingtons og Londons unipolære politik. Kun Tysklands ikke-deltagelse i krigen imod Irak under regeringen Schröder og imod Libyen under Merkel/Westerwelle har i det mindste reddet en lille del af landets ære.

Tyskland har på samme måde gjort sig til medskyldig, idet det i årtier har bidraget til IMF's og Verdensbankens betingelsespolitik over for udviklingslandene, som har forhindret enhver form for virkelig udvikling til fordel for et gældsregime, der udelukkende kom det Britiske Imperiums finanssektors profitinteresser til gode, og for hvilket begrebet »globalisering« blot er et andet udtryk. Når millioner af flygtninge i dag ikke alene flygter fra krige på basis af løgne, men også fra fattigdom og sygdom – de såkaldte »økonomiske flygtninge« (»bekvemmelighedsflygtninge«) fra Balkan, fra Sydeuropa og fra Afrika – så er dette konsekvensen af denne politik.

Så længe Tyskland holder fast ved den samme monetarisme, der også er rettet mod Europa, med Schäubles »Sorte Nul«, dvs., at, for at tilgodese det hjernesvind, der hedder et balancerende husholdningsbudget, må der skæres ned på daginstitutioner for børn, gymnastiksale, uddannelsesprogrammer, pensioner osv., for at forsørge flygtningene, og som går hånd i hånd med den brutale »nøjsomhedspolitik« over for Grækenland og hele Sydeuropa, så længe vil de sociale spændinger i Tyskland og i hele Europa vokse, til de eksploderer.

Og der findes en yderligere, dårlig, populær vane, som Tyskland må skille sig af med, hvis vi ønsker at finde en løsning på denne krise: Vi må smide den grønne ideologi over

bord. Den forestilling, at vi kan spise de såkaldte udviklingslande af med »vedvarende, passende« udvikling – altså slutteligt slet ingen udvikling – og samtidigt kan bygge nye »Limes«-mure op omkring »Bastionen Europa«, må opgives. Vi må have reelle udviklings- og opbygningsprogrammer for Afrika, Sydvestasien og den sydlige hemisfære, som overvinder fattigdommen og underudviklingen. De gennem videnskab og kunst opdagede, universelt gyldige principper kaldes universelle, fordi de også gælder i udviklingslandene.

Om menneskeheden kan mestre de nuværende udfordringer vil afhænge af, om vi virkelig gør et nyt paradigme, som i kulturenes og civilisationernes mangfoldighed aktualiserer de højeste udformninger af det, som menneskehedens universalhistorie hidtil har frembragt. Og kun, hvis det lykkes os at bringe en dialog i stand mellem repræsentanterne for disse forskellige kulturers højeste perioder, vil vi i rette tid kunne imødegå den indskrænkede bogholdermentalitet og tåbernes enfoldighed med den storslåede idé om folkeforståelse og en forenet menneskehed.

Hvis Tyskland ville sige, at vi forlanger, at disse krige ophører, at en reel udviklingspolitik i fællesskab med BRICS-staterne om opbygning af Verdenslandbroen kommer på dagsordenen, vi integrerer på kort sigt flygtningene, men vi udvikler deres hjemlande gennem opbygningen af den Nye Silkevej, vi husker vor egen klassiske højkultur og indleder en dialog mellem kulturer med de andre kulturers storhedstid – så kan vi tyskere skabe historie.

Jeg er optimistisk, hvad det angår.

Indstilling til lovforslag om bankopdeling i Svenske Rigsdag for femte år i træk – hvornår kommer der lovforslag om bankopdeling i Danmark?

Fra vores søsterorganisation, LaRouche-rörelsen i Sverige, har vi modtaget følgende rapport:

Stockholm, 6. oktober 2015 – For femte år i træk er en indstilling til et lovforslag, der kræver en bankopdeling, fremstillet i den Svenske Rigsdag. I år har en gruppe, bestående af medlemmer af Venstrepartiet under anførsel af deres økonomiske talskvinde Ulla Andersson, fremstillet lovforslaget. Forslaget kræver, at Rigsdagen pålægger »regeringen omgående at indlede en undersøgelse af opgaven at forberede en lov, der adskiller traditionel bankaktivitet fra såkaldt investeringsbankaktivitet«.

Begrundelsen for loven er udvidet i sammenligning med de lovforslag, de har fremstillet i de foregående år, idet den først og fremmest påpeger »statens implicitte garanti for, at man ikke vil tillade store, finansielle institutioner at gå bankerot. Dette er årsagen til, at banker er blevet 'for-store-til-at-lade-gå-ned', og udgør kernen i det strukturelle incitament for de store, finansielle institutioner, der var hovedårsagen til den finansielle krise«.

Dette lovforslag påpeger værdien af den statslige garanti, der beløber sig til 26 mia. SEK om året i perioden 1998-2014 [hvilket tegner sig for omkring en tredjedel til en fjerdedel af bankernes årlige profit]. Der refereres til de forskellige forslag om bankopdeling i U.K., USA og EU for at vise, at der

også i Sverige er behov for en undersøgelse. Med hensyn til USA nævner de også »debatten om en total bankopdeling. Total bankopdeling vil sige, at investerings- og handelsaktiviteter ikke er tilladt i det samme forretningsforetagende eller den samme forretningsgruppe, der er aktiv inden for traditionel, kommerciel bankvirksomhed.«

»De tekniske løsninger ser forskellige ud, men formålet er det samme. Tab, der opstår i investeringsbankaktiviteter, må ikke spille over i den mere traditionelle bankaktivitet og i værste tilfælde true en banks eksistens eller udsætte skatteborgerne for den risiko, at de er tvunget til at betale for aktiviteter, der ikke kan betragtes som samfundsnyttige ('Too big to fail'-problemet).« Med en antydning af risikoen peger lovforslaget på den britiske bankundersøgelses skøn, der siger, at så meget som fire til fem sjettedele af britiske bankers overskud kommer fra investeringsbankaktiviteter. »Taget i betragtning, hvor stor den svenske banksektor er sammenlignet med landets BNP, er det sandsynligt, at de svenske bankers investeringsbankaktiviteter er betydelige.« [Pr. person overgås de svenske banker kun af Schweiz] Lovforslaget siger, at bankgarantien i sin nuværende form er fuldstændig absurd, eftersom bankerne kan bruge den som statstilskud til spekulation i intern handel mellem bankerne med diverse finansielle instrumenter. Det er ikke let at forstå, hvorfor staten skulle yde tilskud til finansspekulation i den private forretningsverden. For slet ikke at tale om at gå ind og redde disse forretninger, hvis de risikerer bankerot. Udelukkende kun traditionel bankvirksomhed bør være omfattet af den implicite statsgaranti.«

Sluttelig peger lovforslaget på interessekonflikter, når bankerne både varetager investering for kunder og samtidig handler på egne vegne.

Medlemmerne af Rigsdagen, der står bag lovforslag 2015/16:370 er: Ulla Andersson, Ali Esbati, Christina Höj Larsen, Wiwi-Anne Johansson, Daniel Riazat, Daniel Sestrajcic (Alle fra

Venstrepartiet).

I tidigare år har också Miljöpartiets riksdagsmedlemmer framstillet lovforslag, men der fremstilles sædvanligvis ikke lovforslag i Rigsdagen fra et parti, der er i regering. Miljöpartiet er i regering sammen med Socialdemokraterne, og minister med ansvar for finansmarkederne, Per Bolund, fra Miljöpartiet, har i Rigsdagen været en stærk fortaler for bankopdeling, før han blev minister i 2014. Han vil være den ansvarlige minister, der skal håndtere bankopdeling i regeringen, hvis Rigsdagen foreslår en undersøgelse.

Lovforslaget kan ses her:
<http://data.riksdagen.se/fil/5DB165B6-3C25-4273-901E-D7C701F34C73>

DOKUMENTATION

Motion 2015/16:370

Bankdelningslag

- Motion 2015/16:370 (pdf, 76 kbyte, nytt fönster)

av *Ulla Andersson, Ali Esbati, Christina Høj Larsen, Wiwi-Anne Johansson, Daniel Riazat, Daniel Sestrajcic (alla V)*

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen skyndsamt bör tillsätta en utredning i syfte att utarbeta ett lagförslag som separerar traditionell bankverksamhet från s.k. investmentverksamhet och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

I de flesta länder finns en implicit garanti från statens sida

att man inte kommer att låta stora finansiella institut att gå i konkurs. Denna försäkran är en förklaring till varför vissa bolag kunnat växa sig så stora att de blivit "too big to fail", samt utgör den bärande bjälken i en incitamentsstruktur bland de stora finansiella företagen som var en av huvudorsakerna till finanskrisen.

Implicita eller uttalade statliga garantier innebär en kraftig subvention av storbankernas upplåningskostnader. Garantierna innebär också att det inte finns någon större anledning för storbankernas kreditgivare att ta reda på bankernas finansiella situation. Finansinspektionen har försökt uppskatta värdet på den svenska implicita garantin. Deras bedömning är att den i genomsnitt har uppgått till 26 miljarder kronor per år för de fyra storbankerna under tidsperioden 1998-2014.^[1] Motsvarande studier i andra länder har kommit fram till liknande resultat.^[2]

I finanskrisens kölvatten har en rad olika utredningar tillsatts. En brittisk bankutredning visade bl.a. att när den brittiska staten gav olika former av stöd till bankerna under finanskrisen visade det sig vara svårt att separera traditionell samhällsviktig verksamhet från investmentverksamhet. Detta innebar att hela banker fick räddas, även de delar som inte ansågs samhällsviktiga, vilket blev mycket kostsamt. Bland annat mot denna bakgrund föreslog utredningen en slags separation (ringfencing) av bankernas verksamhet i dels traditionell bankverksamhet (affärsverksamhet), dels investmentverksamhet. Storbritannien har ännu inte infört bestämmelser om att banker måste separera investmentverksamhet från affärsverksamhet. Men arbetet pågår och enligt Bank of England börjar banker redan nu förbereda sig för en dylik separation, eller mer korrekt "ringfencing". Planen är att "bankseparationen" ska vara på plats den 1 januari 2019.^[3]

Även inom EU och i USA pågår arbete med strukturella bankreformer. Under januari 2014 föreslog Europeiska

kommissionen nytt regelverk för att hindra de största bankerna från att använda bankens egna kapital för riskfyllda aktiviteter (s.k. proprietary trading). Kommissionens förslag baseras mycket på Liikanenrapporten (en rapport framtagen av "High-level Expert Group on reforming the structure of the EU banking sector"). Även kommissionen förespråkar ett slags "ringfencing" av investmentverksamhet från traditionell affärsverksamhet.

I USA diskuterar man total bankseparation. Med total separation skulle inte investment/tradingverksamhet få förekomma inom samma företagsgrupp som sysslar med mer traditionell affärsverksamhet. Konkret har USA i övrigt hunnit ungefär till arbetet med utkast för preliminära regler som till stora delar förbjuder affärsbanker att ägna sig åt tradingverksamhet (spekulativ handel med bankens egna kapital) och ålägger banker restriktioner för handel med hedgefonder mm. [4]

Sammanfattningsvis pågår alltså arbete i Storbritannien, USA och inom EU med olika typer av bankdelningslagar. De tekniska lösningarna ser olika ut, men syftet är detsamma; att resultat från bankernas investmentverksamheter inte ska spilla över på resultatet för den mer traditionella affärsverksamheten, och i värsta fall hota bankens hela existens eller riskera att skattebetalarna får betala för verksamhet som inte anses samhällsnyttig (det s.k. To-Big-To-Fail- problemet).

Den ovan nämnda brittiska utredningen uppskattar att så mycket som fyra till fem sjättedelar av de brittiska bankernas sammanlagda balansomslutning härrör från det som definieras som "investmentverksamhet", vilket motsvarar 40-50 biljoner kronor. Det finns i dagsläget inga beräkningar över storlekarna på investmentdelarna i de svenska bankerna. Dessa är förmodligen lägre jämfört med vad som är fallet i Storbritannien. Men med tanke på hur stor den svenska banksektorn är i förhållande till BNP så är det troligt att även de svenska bankernas investmentverksamhet är betydande.

Ett annat skäl till att en bankdelningslag borde införas har sin grund i den ovan nämnda implicita bankgarantin. Den implicita bankgarantin innebär en kraftig subvention av storbankernas verksamhet. Garantin i sin nuvarande utformning blir helt absurd i och med att bankerna kan använda subventionen till att spekulera med egna pengar i olika finansiella instrument. Det är inte helt enkelt att förstå varför staten ska subventionera privata företags finansiella spekulation. Och sedan dessutom gå in och rädda företagen om de riskerar att gå i konkurs som ett resultat av denna spekulation. Endast bankernas traditionella verksamhet ska omfattas av den implicita garantin.

En lag om bankdelning bör också införas för att minska risken för intressekonflikter. Bankernas nuvarande affärsmodeller där de dels placerar pengar för kundernas räkning, dels handlar för egen räkning kan leda till betydande intressekonflikter. Bankerna kan dra nytta av privatpersoners insättningar, som delvis är försäkrade genom den statliga insättningsgarantin, för att ägna sig åt mycket stora och riskabla finansiella spekulationer. Detta leder till betydande intressekonflikter och bidrar till att öka instabiliteten i det finansiella systemet.

Mot bakgrund av vad som anförts ovan bör regeringen skyndsamt tillsätta en utredning i syfte att utarbeta ett lagförslag som separerar traditionell bankverksamhet från s.k. investmentverksamhet. Detta bör riksdagen ställa sig bakom och tillkännage för regeringen.

[1] Finansinspektionen (2015), "Den implicita statliga garantin till systemviktiga banker".

[2] Sveriges Riksbank (2011), "Lämplig kapitalnivå i svenska storbanker – en samhällsekonomisk analys".

[3] RUT, Dnr 2015:1026

[4] Ibid.

Tyskland kan klare det – Men Tyskland må forandre sig

Stakkels Tyskland! Du er sunket dybt, hvis alt det, som de meningsdannende massemedier publicerer i disse dage, er sandt! Man må da spørge, hvordan tyskerne i både Øst og Vest klarede at genhuse og integrere henved 14 millioner flygtninge (!) for 70 år siden, umiddelbart før afslutningen af Anden Verdenskrig og i tiden umiddelbart derefter, flygtninge fra det tabte Øst og Sudeterlandet? Hvordan kunne tyskerne blive i stand til at genopbygge deres udbombede byer så hurtigt?

Se også: “Løs flygtningekrisen ved at realisere en ny, epokeskabende vision for fremtiden”, af Helga Zepp-LaRouche

Download (PDF, Unknown)

Tyskland, kansler Merkel: Kun politisk dialog med deltagelse af Rusland og andre regionale stater kan løse krisen i Syrien

15. oktober 2015 – I en erklæring her til morgen i Bundestag (det tyske parlaments underhus) sagde kansler Merkel mht. Syrien: »Der er intet, der opmuntrer os til at forvente, at noget vil ændre den ulykkelige situation i den nærmeste fremtid. Men skal vi opgive af denne grund? Nej! ... Det vil kræve en dyb indånding at stabilisere denne iturevne stat igen. Hertil haster det med en dialog med Rusland ... Vi må selvfølgelig lancere en politisk dialog, der bør involvere Rusland og andre internationale parter, inklusive regionale stater.«

(En antydning fra Merkels side om, at hun ville støtte i det mindste en lempelse af sanktionerne mod Rusland, ville naturligvis være nyttig.) De flygtninge, der er ankommet, med stadig flere, der forventes at ankomme til Tyskland, vil blive der i nogen tid fremover med denne udsigt til 'en dyb indånding' for Syrien. I alt forventes omkring 600.000 syriske flygtninge at være ankommet til Tyskland ved årets slutning.

Den tyske kansler gentog, at hendes politik for flygtningekrisen vil være et pragmatisk mix af at acceptere og integrere især de syriske flygtninge på den ene side, og forholdsregler til at reducere flygtningestrømmen på den anden side. Sidstnævnte involverer mere finansiel og anden støtte til Tyrkiet, som Merkel skal besøge den 18. oktober, og til

Libanon og Jordan, tre lande, der har de fleste flygtningelejre; men en stærkere grænsekontrol, oprettelsen af særlige transitzoner for flygtninge for at forsegle de øvrige grænser, samt øget grænsepatruljering langs EU's sydlige grænser (FRONTEX-programmet), er også involveret.

POLITISK ORIENTERING den 15. oktober 2015

Med formand Tom Gillesberg

NATO-luftstyrker øver atomkrig

13. oktober 2015 – NATO påbegynder en atomvåbenøvelse i dag, der fortsætter frem til 16. okt., og udgår fra luftbasen i Büchel, Tyskland. Med navnet »Steadfast Noon« øves der i nedkastning af atomvåben fra bombefly, inklusive tyske Tornado jetfly. Luftrummet over Büchel vil blive afspærret for al civil flytrafik frem til 16. okt. Sammen med atommagten USA vil otte andre NATO-medlemsstater, der ikke er atommagter, deltage med deres luftstyrker i øvelsen: Tyskland, Italien, Holland, Belgien, Polen Tjekkiet, Grækenland og Tyrkiet.

I mellemtiden rapporterer Sputnik, at den britiske

forsvarsminister Michael Fallon og Storbritanniens udsending til NATO, Sir Adam Thomson, i respons til en imaginær, russisk trussel, ønsker, sammen med deres NATO-allierede, at afholde massive øvelser, der skulle inkludere Storbritanniens ubåde, der medfører Trident atomvåben. Faktisk ville et missil blive prøveaffyret for første gang siden 2012.

Sputnik skriver: »Storbritannien anvender den samme strategi med at skabe overdrevent ståhej over en ikkeeksisterende, russisk trussel for at presse atomvåbenøvelserne igennem.«

Storbritannien kontrollerer fire Vanguard-klasse ubåde, udstationeret på Clyde flådebasen i Skotland, og som medfører 16 Trident II-missiler.

Dernæst citerer Sputnik en rapport fra februar 2015 af Henry Jackson Selskabet, der hævdede, at russisk efterretningstjeneste søger at finde den »akustiske signatur«, som ubådene af Vanguard-klassen udsender, med det formål at kunne neutralisere dem. Hvis Rusland kunne få fat i en optagelse af 'signaturen', ville det få alvorlige følger for Storbritanniens atomafskrækkelse – Rusland ville blive i stand til at spore Vanguard-ubåde og potentielt sænke dem, før de kunne lancere deres missiler», lyder det i dokumentet.

Der er ikke desto mindre en betydelig opposition i Storbritannien, inklusive i højtplacerede militære lag, til eksistensen af den såkaldte atomafskrækkelse i det hele taget, og det på et tidspunkt, hvor Trident er ved at nå enden af sin livscyklus, og hvor dets efterfølgende program stadig skal godkendes.

En britisk ekspert i ikke-spredning af atomvåben sagde til *EIR*, at, hvis Storbritannien skulle træde ud af Den europæiske Union efter en folkeafstemning, udskrevet af premierminister David Cameron, vil fortalere for uafhængighed i Skotland, hvor ubådene er baseret, sandsynligvis kræve en ny folkeafstemning om Skotlands brud med Det forenede Kongerige, som meget vel

kunne gå igennem. Det Skotske Nationalparti (SNP), der ville regere et uafhængigt Skotland, er forpligtet over for en atomvåbenfri politik. SNP er imod fornyelse af Trident.

Storbritanniens leder af Labour-partiet Jeremy Corbyn er også modstander af Trident. Men selv folk inden for det militære establishment er modstander af Trident, inkl. gen. major Patrick Anthony; gen. major Patrick Cordingley, tidl. øverstbefalende for 7. Panserbrigade ('Ørkenrotterne') i Golfkrigen i 1991; pensionerede general Lord Ramsbotham; pensionerede general Sir William Gerald Hugh Beach; og pensionerede feltmarskal Lord Bramall, der skrev et brev den 16. jan. 2009 til *The Times*, hvor han argumenterede: »Atomvåben har vist sig at være komplet ubrugelige som en afskrækkelse mod de trusler og det niveau af vold, som vi aktuelt står overfor, eller sandsynligvis vil møde – især international terrorisme; og jo mere, man analyserer dem, desto mere ubrugelige synes de at være.«

Leder, 14. oktober 2015: Briterne langer ud til forsvar af deres mand Obama og Wall Street

I dag udtalte Lyndon LaRouche, at både Bernie Sanders og hans demokratiske medkandidat til præsidentskabet, Hillary Clinton, er politisk døde pga. deres åbenlyse støtte til Barack Obama, inklusive Clintons højre-stede opposition mod en tilbagevenden til Glass/Steagall-loven. Dette, erklærede LaRouche, efterlader det Demokratiske Parti og dets præsidentkampagne

til at blive genoplivet gennem en radikal tilbagevenden til USA's grundlæggende, økonomiske og filosofiske principper, som Lyndon LaRouches Manhattan Projekt har udgjort spydspidsen for.

Udviklingen af den amerikanske valgkamps front er en del af Det britiske Imperiums voksende, internationale mønster, hvor de langer ud for at forsøge at komme sig oven på den russiske præsident Vladimir Putins strategiske flankoperationer, og oven på deres generelle, defensive situation i de seneste måneder. I løbet af weekenden aktiverede de Bernie Sanders, der præsterede en skarp vending på en tallerken mht. sine synspunkter om Obama umiddelbart før debatten mellem de præsidentielle præ-kandidater den 13. okt., ved sin lovprisning til skyerne af den britiske lakaj Obama i et interview til Tv den 11. oktober.

Et andet tilfælde af en britisk støttet respons til den eksistentielle trussel mod Det britiske Imperiums overlevelse, var den amerikanske bombing af Læger uden Grænsers hospital i Kunduz, Afghanistan, som Lyndon LaRouche fordømte som et overlagt mord, udført af den britiskkontrollerede Obama.

I løbet af de seneste 24-48 timer er andre elementer, der bør tages i betragtning som en del af dette mønster, de følgende:

- Et morterangreb på den Russiske Ambassade i Damaskus mandag. To runder ramte ambassaden, mens en pro-russisk demonstration fandt sted udenfor. Ingen kom til skade, men den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov fordømte angrebene som »et åbenlyst terrorangreb, der sandsynligvis var rettet mod at skræmme dem, der støtter kampen mod terror og ikke give dem mulighed for at vinde kampen mod ekstremisme.«
- En indenrigs-terrorplan som svar på de heldige operationer i Syrien, blev opløst af de russiske myndigheder.
- Obama og saudierne er i færd med at genbevæbne den hårdt

ramte, syriske terrororganisation med TOW antitankmissiler og andre våben, netop på samme tidspunkt, hvor Syrien og deres russiske allierede har forjaget dem.

- NATO's militærøvelse »Steadfast Noon« blev lanceret, og vil finde sted i perioden 13. – 16. oktober, fra Büchel-flybasen i Tyskland. Øvelsen vil simulere affyringen af atomvåben fra bombefly, inklusive fra tyske Tornado-kampfly. Den involverer USA og otte andre NATO-stater: Tyskland, Italien, Holland, Belgien, Polen, Tjekkiet, Grækenland og Tyrkiet.
- Et politisk slagsmål er ligeledes brudt ud i Det forenede Kongerige over, hvilken politik man skal forfølge, både økonomisk og strategisk. Denne strid er nu brudt ud på nationalt fjernsyn med BBC »Panorama«, der kører et show med et skamløst forsvar for en pædofiliring, der skærer dybt ind i det britiske monarki.

Fjernelsen af Barack Obama fra Det Hvide Hus er fortsat den mest effektive vej til at forhindre truslen om atomkrig og til den endelige begravelse af Det britiske Imperium og dets dødbringende politik.

**Den sociale nød vokser i
Grækenland:
Dramatisk behov for**

programmer til bispisning af græske skoleelever

13. oktober 2015 – Sult hærger stadig klasseværelserne i græske skoler, bevist derved, at 2.032 skoler, 16 % af alle græske statslige skoler, og som repræsenterer 250.000 elever, har indsendt ansøgning om at blive tilsluttet et program for gratis måltider. Organiseret af Institut for Forebyggende Medicin, Miljø- og Erhvervs Sundhed (Prolepsis) i samarbejde med Niarchos Foundation, startede programmet op første gang i 2012, efter at der fremkom rapporter om elever, der besvime af sult i klasseværelserne. I det forløbne år var halvdelen af de deltagende elever offer for en usikker fødevareforsyning og manglen på adgang til tilstrækkeligt med fødemidler til at sikre en sundt liv. I 6 ud af 10 tilfælde havde kun en person i husstanden en indtægt; i 15 % af tilfældene havde ingen af forældrene nogen indkomst.

Ifølge Kathimerini beskriver Prolepsis' direktør Athina Linou situationen som »dramatisk«. Siden april 2012 har programmet udelt 11 millioner måltider i omkring 450 skoler til 75.000 elever i hele landet.

Tyskland: Demonstrationer imod flygtninge udvikler sig til hadekampagne imod Merkel

13. oktober 2015 – Den racistiske, anti-islamiske gruppe med det patetiske navn PEGIDA (Patriotische Europäer Gegen die Islamisierung Deutschlands und des Abendlandes) – (Patriotiske

Europæere imod Tysklands og Aftenlandets (Vestens) Islamisering), afholdt en demonstration med 9.000 deltagere i Dresden i går, hvilket viste en stigning i tilhængere; deres protestdemonstration udviklede sig til en hadekampagne, ikke alene mod flygtninge og andre fremmede, men også imod kansleren. På demonstrationen rejste man på skrømt en galge, der opfordrede til hængning af kansler Angela Merkel og vicekansler Sigmar Gabriel. Disse demonstrationers typiske ordskvalder, der angriber flygtninge som »asyl-grise« og lignende ting, blev igen kraftigt taget i brug. Muligvis inspireret af den nylige folkeafstemning for uafhængighed (af Spanien, -red.) for Catalonien, krævede lederen af PEGIDA, Tatyana Festerling, endda en »Säxit« (Uafhængighed for delstaten Sachsen, i hvilken Dresden er hovedstad, -red.) fra Forbundsrepublikken Tyskland.

PEGIDA, stiftet og styret af Lutz Bachmann, en dømt forbryder, der er prøveløsladt, er ikke fra myndighedernes side blevet forhindret i at ophidse til racistisk propaganda – der verserer en sag imod ham for hadepropaganda, men der sker intet på den juridiske front. Bachmann nyder tilsyneladende en vis beskyttelse fra internt i eliten af politiske beslutningstagere. Andre, der uophørligt udlægger racistiske slogans på Facebook, f.eks., er omgående blevet retsforfulgt og har fået bøder – men ikke PEGIDA-lederen, der i vid udstrækning bruger Facebook til at rekruttere »flashmobs« (gruppe rekrutteret via de sociale medier til at mødes og begå en given handling, oftest voldelig, -red.), der over for offentligheden fremstilles som »de bekymrede, almindelige borgeres demonstration«. Rekrutteringen foregår, ud over den anti-islamiske dagsorden, gennem protester i emner om enkeltspørgsmål, såsom opposition mod gebyr for radio/fjernsyn, gebyr for parkering i byerne og slige emner. Det fungerer også som en form for forretningsmodel med det formål at få donationer.

De samme metoder bruges også af Kathrin Oertel, en af

medstifterne af PEGIDA, der brød med Bachmann i januar, angiveligt over uenighed med nogle af hans racistiske synspunkter. Hun er nu en ledende person i den nye gruppe, ENDGAME (Engagierte Europäer Gegen die Amerikanisierung Europas), der som sit varemærke har enhver form for anti-amerikanisme, med samt et krav om Tysklands udtræden af NATO. Gruppen profilerer sig også med falske, pro-russiske synspunkter.

Hollandsk rapport: Det var et BUK-missil, der skød MH17 ned

13. oktober 2015 – Den hollandske havarikommission udgav sin rapport i dag om nedskydningen af det malajiske fly MH17 over Ukraine den 17. juli 2014, hvor 298 mennesker, mange af dem hollandske, mistede livet.

Kommissionen konkluderede, at flyet blev skudt ned af et russiskfremstillet BUK-missil. Som *Washington Post* skrev: »BUK-jord-til-luft-missilet, der først udvikledes i begyndelsen af 1970'erne af Sovjetunionen, er en del af det russiske arsenal og er et kompliceret luftforsvarsvåben, der er beregnet til at lokalisere og engagere mål over radar. Alt imens ældre versioner ikke længere er i brug i Rusland, så anvendes diverse typer BUK-systemer af Ukraine og nogle andre forhenværende Sovjetrepublikker.« Det er det samme Ukraine, hvis regering nu er i hænderne på amerikansk støttede nazister, som det også var i juli 2014.

Kommissionens rapport fastlagde ikke, hvem, der var ansvarlig for nedskydningen af flyet, selv om den kraftigt lagde skylden

på den ukrainske regering for at tillade et civilt fly at overflyve en grundlæggende set krigszone.

Rhodos-konference, »Dialog mellem Civilisationer«: Ruslands Yakunin meddeler skabelse af nyt forskningsinstitut til fremme af global infrastruktur

11. oktober 2015 – Vladimir Yakunin, præsident og medstifter af Verdensforummet »Dialog mellem Civilisationer« (eller Rhodos Forum), på hvilket Lyndon og Helga LaRouche har talt gentagne gange i årenes løb – åbnede det 13. årlige Rhodos Forum den 10. okt. ved at meddele lanceringen af en ny, stor global tænketank, der fokuserer på globale infrastrukturprojekter.

Yakunin, der indtil for nylig også var chef for Russiske Jernbaner, brugte sine indledende bemærkninger til et kraftigt angreb på geopolitisk tankegang og faren for krig. »Vi har set, at en verden, der er domineret af en enkelt civilisation, ikke fungerer. Nylige konflikter i Afghanistan, Irak, Libyen og Syrien har vist, at Vestens interventionspolitik er en fiasko. Det står ud fra den aktuelle tilstand med konflikt i hele verden klart, at interkulturel dialog er af vital betydning.«

Blandt de fremtrædende talere på Rhodos var Jayshree Sengupta, økonom, Observer Research Foundation, fra New Delhi, Indien, der også talte på Schiller Institutets konference i Paris i juni 2015. I sine bemærkninger på Rhodos understregede hun betydningen af infrastruktur og opfordrede især til samarbejde med Kina. Hun sagde, at der var 700 millioner indere i landsbyer i landdistrikter, der ikke har nogen infrastruktur, men, med BRIKS og dennes Nye Udviklingsbank (NDB), har vi håb om at kunne finansiere vore behov for infrastruktur. I BRIKS er vi alle lige, men det er vi ikke i IMF, udtalte hun. BRIKS' reservevalutafond, CRA, vil tage sig af mange problemer, med overgangslån, når penge begynder at strømme ud. Men ulig IMF stiller CRA ingen forhåndsbetiingelser, ingen diktater og ingen forhåndskrav (især om budgetnedskæringer og 'nøjsomhedspolitik' over for befolkningen, -red.).

Under Kinas lederskab, sagde hun, er Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB, operationel, og Europa har trodset USA og tilsluttet sig. Nogle folk i Indien er nervøse over Kina, idet de er bange for, at den ene stormagt skal afløses af den anden, nemlig Kina. Men jeg siger nej, fastholdt Sengupta: Vi er ligeværdige i AIIB og NDB, og det er grunden til, at jeg støtter dette.

Foto: Vladimir Yakunin åbner det 13. møde i Rhodos Forum

**Tyskland, flygtningekrisen:
Højtplaceret socialdemokrat:
'Det ville være en alvorlig**

fejltagelse ikke at investere nu!'

10. oktober 2015 – Thorsten Schäfer-Gümbel, leder af SPD-oppositionen i forbundsstaten Hesses parlament, fordømte propagandaen imod flygtningene i et interview til den lokale udgave af *Frankfurter Allgemeine Zeitung* i går og understregede, at støtte til flygtningene ikke kan, og ikke vil, komme fra nedskæringer i andre budgetter, ligesom det heller ikke vil være muligt at overholde politikken med en streng budgetbalance. »Der må findes ekstra penge«, sagde han.

Han tilføjede dog, at det vigtigste »for fremtiden betød, at årsagerne til flygtningestrømmen må bekæmpes. Krige som den i Syrien må afsluttes, og folk i Afrika og de vestlige Balkanstater må have et perspektiv for deres liv. Dette er alfa og omega. Så vil folk opgive planer om at begive sig ud på livsfarlige flygtningeruter.«

Med hensyn til Tyskland sagde Schäfer-Gümbel, at han var optimistisk, at landet kunne håndtere denne aktuelle udfordring, for tyskerne klarede også de to andre, store udfordringer med den økonomiske genopbygning efter krigen, samt Tysklands genforening. Virkelighedsschokket med flygtningestrømmen fik et budskab ud til den tyske befolkning om, at »ikke alene er der noget galt i verden, men at de måtte gøre noget ved det ... Mange mennesker her føler nu, at denne verden må blive mere retfærdig og mere fredelig«. Tyskland må investere i ekstra lærere, socialarbejdere, mere politi, bygge flere hjem (hvilket ikke kan gøres på blot et kvartal), og så videre. »Det ville være en alvorlig fejltagelse ikke at investere nu«, tilføjede han.

Sluttelig sagde Schäfer-Gümbel: »En ting er sikkert: hvis det ikke lykkes os at gøre verden mere retfærdig og mere fredelig, vil flygtningespørgsmålet forfølge os i lang tid fremover.

Tysk politik må endelig leve op til sit globale ansvar. Alle, der forsøger at løse problemet med mure og pigtråd, vil herigennem finde ud af, at ingen vil blive afskrækket fra at søge sikkerhed for sig selv og sine børn. Konsekvent europæisk handling for at bekæmpe årsagerne til flygtningestrømmene – er den eneste måde, hvorpå flygtningestrømme i denne skala kan forhindres på en varig måde.« (Er Schäfer-Gümbel blevet inspireret af **Helga Zepp-LaRouches seneste erklæring**, i hvert fald mht. nogle af sine bemærkninger?)

Indstilling til Lovforslag i Svenske Rigsdag om samarbejde med Syrien

Fra vor svenske søsterorganisation, LaRouche-rörelsen i Sverige – EAP <http://www.larouche.se/> – har vi modtaget følgende rapport:

Stockholm, 8. oktober 2015 – Med det formål at fremme fred og forsoning i Syrien, har to medlemmer af Den svenske Rigsdag, Emmanuel Öz og Yilmaz Kerimo, begge fra det regerende parti, Socialdemokratiet, fremstillet et lovforslag i Rigsdagen, der kræver samarbejde også med de syriske regeringsinstitutioner under præsident Bashar Assad. Lovforslaget hilser velkommen erklæringen fra formanden for FN's Sikkerhedsråd S/PRST/2015/15, der blev enstemmigt vedtaget den 17. august i år, og som understreger nødvendigheden af at sikre regeringsinstitutioners kontinuitet og Syriens enhed. Denne FN-erklæring »bør ligge til grund for en øget, svensk støtte til fred og forsoning i Syrien«, lyder det i lovforslaget, som

fortsætter:

»Erklæringen betyder, at også USA og Rusland er enige. Hvis dette førte til en heldig løsning af den syriske krise, ville det være et vigtigt skridt til reducere spændingerne i verden, hvor supermagterne risikerer en direkte militær konflikt. Det er fremvæksten af Islamisk Stat, der er årsag til denne genovervejelse af politikken over for Syrien, der gives udtryk i FN-erklæringen, nemlig, at regeringsinstitutionernes og de offentlige tjenesteydelsers kontinuitet bør bevares, og at en fredelig, politisk overgangsløsning bør inkludere alle villige politiske partier i både regering og opposition. De syriske regeringsinstitutioners kontinuitet betyder, at en gentagelse af fejltagelsen i Irak bør undgås, idet opløsningen af staten dér førte til den kaotiske situation, der banede vejen for den ekstreme jihadisme. Eftersom det er den syriske regering under præsident Bashar Assad, der opretholder regeringens og myndighedernes funktion, vil FN-erklæringen sige, at alle lande i FN's Sikkerhedsråd er enige om at samarbejde med disse institutioner i den igangværende indsats for at bekæmpe terroristorganisationen IS og al-Nusra (al-Qaeda), og for at finde en overgangsløsning med det formål at bevare denne krigshærgede nations enhed.«

Dernæst påpeger lovforslaget på især den kristne befolknings og andre minoritetsgruppers ekstremt vanskelige situation under angrebene fra de ekstreme jihadister. Lovforslaget opfordrer til »det nødvendige i at samarbejde med syriske statslige og lokale institutioner for at være i stand til at redde de kristne og befri de tilfangetagne kvinder og børn, samt til langvarig rehabilitering.«

Sluttelig lyder lovforslaget, med reference til flygtningekatastrofen i Middelhavet, at det er »nødvendigt at bevare de eksisterende offentlige tjenesteydelsers kontinuitet for at hjælpe flygtningene internt i landet, af hvilke der er dobbelt så mange som uden for landet.«

Lovforslaget:

http://www.riksdagen.se/sv/Dokument-Lagar/Forslag/Motioner/Fred-och-forsoning-i-Syrien_H3022141/

Hjemmeside

Emmanuel

Öz:

<http://www.riksdagen.se/sv/ledamoter-partier/Hitta-ledamot/Ledamoter/z-Emanuel-0283117091429/>

Hjemmeside

Yilmaz

Kerimo:

<http://www.riksdagen.se/sv/ledamoter-partier/Hitta-ledamot/Ledamoter/Kerimo-Yilmaz-0515990253512/>

Erklæringen fra formanden for FN's Sikkerhedsråd:

http://www.un.org/en/ga/search/view_doc.asp?symbol=S/PRST/2015/15&referer=/

United Nations

S

/PRST/2015/15

Security Council

Distr.: General

17 August 2015

Original: English

Statement by the President of the Security Council

At the 7504th meeting of the Security Council, held on 17 August 2015, in connection with the Council's consideration of the item entitled "The situation in the Middle East", the President of the Security Council made the following statement on behalf of the Council:

"The Security Council recalls its resolutions 2042 (2012),

2043 (2012), 2118 (2013), 2139 (2014), 2165 (2014), 2170 (2014), 2175 (2014), 2178 (2014), 2191 (2014), 2199 (2015), and 2235 (2015) and Presidential Statements of 3 August 2011, 2 October 2013 and 24 April 2015.

“The Security Council reaffirms its strong commitment to the sovereignty, independence, unity and territorial integrity of Syria and all other States affected by the Syrian conflict, and to the purposes and principles of the Charter of the United Nations.

“The Security Council stresses that the only sustainable solution to the current crisis in Syria is through an inclusive and Syrian-led political process that meets the legitimate aspirations of the Syrian people, with a view to full implementation of the Geneva Communiqué of 30 June 2012 and, in this regard, emphasizes the urgency for all parties to work diligently and constructively towards this goal.

“The Security Council reiterates its demands as set forth in resolution 2139 that all parties cease any attacks against civilians as such, as well as any indiscriminate use of weapons in populated areas, including such use involving shelling and barrel bombs; as well as its demand for the immediate end to arbitrary detention, torture, kidnappings, abductions and forced disappearances of civilians and the immediate release of those arbitrarily detained, including journalists and humanitarian personnel; stresses the importance of implementation of such demands, in accordance with relevant provisions of international law, in creating an environment conducive to the commencement of substantive political negotiations and in building confidence among the parties; and reiterates, in this regard, that the primary responsibility to protect its population lies with the Syrian authorities.

“The Security Council expresses its gravest concern that parts of Syria are under control of terrorist groups such as Islamic

State in Iraq and the Levant (ISIL) and Al Nusra Front (ANF), condemns the ongoing and multiple terrorist acts by ISIL, ANF and all other individuals, groups, undertakings and entities associated with Al-Qaida, condemns further the targeting of civilians based on their ethnicity, religion and/or confessional affiliations, expresses concern about the negative impact of terrorism, violent extremist ideology in support of terrorism, and action that destabilizes Syria and the region, with a devastating humanitarian impact on the civilian population, reaffirms its resolve to address all aspects of the threat, and calls on all parties to commit to putting an end to terrorist acts perpetrated by ISIL, ANF and all other individuals, groups, undertakings and entities associated with Al-Qaida.

“The Security Council commends the Special Envoy for his efforts in convening the Geneva consultations, from April to June 2015, with a broad range of stakeholders with respect to the crisis in Syria as part of the effort to operationalize the 2012 Geneva Communiqué.

“The Security Council supports the approach set out by the Special Envoy that in order to work towards political negotiations and a political transition based on the Geneva Communiqué, four thematic areas need to be addressed through more focused consultations and discussions with the Syrian parties in four thematic working groups: safety and protection for all; political and legal issues; military, security and counterterrorism issues; and continuity of public services and reconstruction and development.

“The Security Council urges all parties to engage in good faith in the efforts of the Special Envoy, through his good offices, and to continue consultations and thematic discussions, and notes that these efforts can build on recent initiatives, including the meetings in Moscow, Cairo, Paris and Astana.

“The Security Council demands that all parties work urgently towards the comprehensive implementation of the Geneva Communiqué, aimed at bringing an end to all violence, violations and abuses of human rights and violations of international humanitarian law and the launching of a Syrian-led political process leading to a political transition that meets the legitimate aspirations of the Syrian people and enables them independently and democratically to determine their future, including through the establishment of an inclusive transitional governing body with full executive powers, which shall be formed on the basis of mutual consent while ensuring continuity of governmental institutions.

“The Security Council welcomes the Secretary General’s statement of 29 July 2015 that there can be no military solution to the Syrian conflict, and reiterates its endorsement of a political solution through implementation of the Geneva Communiqué.

“The Security Council stresses, that rapid progress on a political solution should include full participation by all segments of Syrian society, including women, and represents the only sustainable way to resolve the situation in Syria peacefully.

“The Security Council emphasizes the need for robust international and regional assistance in support of the Special Envoy’s efforts.

“The Security Council expresses grave alarm that the Syrian crisis has become the largest humanitarian emergency crisis in the world today, threatening peace and security in the region, and that at least 250,000 have been killed, including well over 10,000 children, and 12 million people have been forced to flee their homes, including over 4 million who have sought refuge in neighboring countries, and more than 12.2 million people in Syria require urgent humanitarian assistance. In this regard, the Security Council recalls its decision as set

forth in resolution 2165 (2014) that all Syrian parties to the conflict shall enable the immediate and unhindered delivery of humanitarian assistance directly to people throughout Syria.

“The Security Council recalls the need for all parties to respect the relevant provisions of international humanitarian law and the United Nations guiding principles of humanitarian emergency assistance.

“The Security Council requests that the Secretary General report back to the Security Council on the results of the next phase of consultations within 90 days.”

Förslag 2015/16:2141

Fred och försoning i Syrien

▪ Motion 2015/16:2141 (pdf, 67 kbyte, nytt fönster)

av Emanuel Öz och Yilmaz Kerimo (båda S)

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att verka för fred och försoning i Syrien och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att samverkan för fred bör ske med alla syriska parter som inte är terroristförklarade i konflikten, detta i enlighet med ordförandeuttalandet S/PRST/2015/15 från FN:s säkerhetsråd den 17 augusti 2015 och med hänsyn till kontinuiteten i de syriska regeringsinstitutionerna och upprätthållandet av den offentliga servicen, och riksdagen tillkännager detta för regeringen
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att omedelbart öppna vägar inne i Syrien för att skydda den särskilt utsatta kristna befolkningen och andra minoritetsgrupper och i synnerhet för att befria och

långsiktigt hjälpa offren för IS och andra terroristorganisationers våld mot kvinnor och barn och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

FNs uttalande S/PRST/2015/15 om Syrien, som antogs enhälligt av FNs Säkerhetsråd den 17 augusti 2015, ska välkomnas och måste bli en utgångspunkt för ett ökat svenskt engagemang för fred och försoning i Syrien. Uttalandet innebär att även USA och Ryssland är överens. Om detta kan leda fram till en framgångsrik lösning på syrienkrisen, kan det bli ett viktigt steg att minska spänningarna i världspolitiken också på andra håll där stormakter riskerar att hamna i direkt militär konflikt. Det är framväxten av den Islamiska staten, som har lett till den omprövning av Syrienpolitiken som FN-uttalandet ger uttryck för, nämligen att kontinuiteten av de syriska regeringsinstitutionerna och offentliga servicen bör upprätthållas och att en fredlig övergångslösning måste innefatta alla de parter som är beredda att samverka för detta inom både regering och opposition. Bevarandet av den syriska statens regeringsinstitutioner innebär att man inte vill göra om misstaget från Irak där statens upplösning ledde till det kaos som banat väg för den extrema jihadismen. Eftersom det är den syriska regeringen under president Bashar Assad som upprätthåller regeringens och myndigheternas funktioner, innebär FN-uttalandet att alla länder i FNs säkerhetsråd är överens om att samverka med dessa institutioner i det fortsatta arbetet med att bekämpa terroristorganisationerna IS och Al Nusra (Al Qaeda), och att finna en övergångslösning som kan hålla ihop det av mer än fyra år långa krigsdrabbade Syrien.

Särskilt hårt drabbas den kristna befolkningen och andra minoritetsgrupper av extrema jihadist-gruppers framfart i Syrien. Tusentals kristna familjer har tillfångatagits och deras egendomar beslagtogs. Många har dödats och kvinnor och barn har gjorts till sexslavar. Kyrkor, kloster och

kulturskatter har plundrats och förstörts. Skall de kristna kunna undsättas är det nödvändigt att samverka med de syriska statliga och kommunala institutionerna i synnerhet för att befria och långsiktigt hjälpa de tillfångatagna kvinnor och barn som utsätts för IS och andra terroristgruppers systematiska våld.

Den syriska flyktingkatastrofen, som nu drabbar hela Medelhavsregionen, handlar om de flyktingar som lämnat landet. Dubbelt så många är internflyktingar, som har flytt till regeringskontrollerade områden. För en fungerande försörjning med mat, hälsovård, skolgång och bostäder är det nödvändigt, som FN-uttalandet lyder, att de existerande offentliga myndigheternas kontinuitet bevaras, d.v.s. inte kollapsar. För att flyktingkatastrofen på Medelhavet inte skall bli än värre är det nödvändigt att Sverige och resten av Europa är solidariska med dem som flyr från Syrien.

☐ <i>Emanuel Öz (S)</i>	☐ <i>Yilmaz Kerimo (S)</i>
--	---

**Tysklands og Spaniens
udenrigsministre opfordrer
til russisk-amerikansk**

samarbejde mod ISIS

10. oktober 2015 – Tysklands udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier og hans spanske modpart, Jose Garcia-Margallo y Marfil, opfordrede til, at Moskva og Washington samarbejder imod »en fælles fjende, ISIS«, rapporterede TASS 9. okt. fra Madrid. Steinmeier opfordrede USA og Rusland til at »intensivere deres dialog« om Syrien. Garcia-Margellos opfordring til, at »alle interesserede parter«, inklusive Rusland, USA, Tyrkiet og Iran, arbejder sammen om at besejre ISIS, er bemærkelsesværdig i betragtning af, at den provokerende Trident Juncture øvelse med 35.000 tropper i øjeblikket finder sted på spansk jord.

Foto: Den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier

Tyskland: Negativ propaganda imod flygtninge fortsætter

9. oktober 2015 – De større nyhedsmedier, med aktive bidrag fra CSU's lederskab og mange andre i CDU, SPD og De Frie Demokrater (FDP), fortsætter med at sprede negative nyheder om flygtningene. Indenrigsminister Thomas de Maizière (CDU) har endnu engang klaget over »en bekymrende stigning i vold imod flygtningehjem« og påpeget 490 angreb allerede i år, hade-mail og deslige. Han undgik enhver omtale af organiseret, verbal vold og antimuslimsk propaganda fra PEGIDA, det Tyske Nationalparti (NPD), Alternativ for Tyskland (AfD), og lagde i stedet skylden på »almindelige borgere i området, der ikke har nogen straffeattest«.

Den næstestørste Tv-kanal ZDF har offentliggjort en ny meningsmåling, iflg. hvilken stemningen i den tyske befolkning skulle være i færd med at tippe over mod et negativt syn på flygtninge: 51 % mener, at Tyskland ikke kan klare det, mod 45 %, der mener, det kan. For to uger siden var kun 40 % skeptiske, mod 57 %, der var optimistiske. Henved 75 % mener, at, for at kunne dække omkostningerne for flygtningene, må man finde budgetbesparelser andre steder, hvilken også har været det, man har hørt fra finansminister Schäuble. Henved 62 % forventer en stigning i kriminaliteten i Tyskland på grund af flygtningene, alt imens 33 % frygter en trussel mod Tysklands sociale og kulturelle værdier fra flygtningene.

Overordnet set ser 48 % Merkels rolle som negativ, mod 46 %, som støtter hende. Ifølge medierne er situationen i Tyskland temmelig polariseret og vil blive det endnu mere i de kommende uger. Med hensyn til de såkaldte »tyske værdier«, så er det tvivlsomt, om alle de personer, der refererer til dem, i det hele taget ved, hvad det betyder. Det er sandsynligvis ikke andet end Schäubles inkvisitions-lignende »kristne« baggrund, eller den berømte »schwabiske husmor«, der omhyggeligt sorterer husholdningsaffaldet og aflåser skraldespanden om natten, men som i øvrigt knap nok kender navnet Friedrich Schiller, der trods alt er en indfødt søn af denne sydvestlige, tyske region.

Foto: Borgere i Tyskland protesterer mod planer om lokalt flygtningehjem. Fra december 2014.

Deutsche Bank annoncerer historiske tab på 6, 2 mia. euro

8. oktober 2015 – Aktier i Deutsche Bank faldt 6 % i handel efter børsernes lukketid i går, efter meddelelsen om tabene på EU6,2 mia. Faldet på aktiemarkedet er faktisk mildt i forhold til de meddelte tab. En artikel på Tv-netværket Tagesschau webside gennemgår årsagerne til tabene: foruden høje, legale omkostninger og tabene i forbindelse med Hua Xia-bankoperationen, relaterer en stor post til overvurderede værdipapirer, som Deutsche Bank nu ønsker at sælge, så som Postbank. Postbank er vurderet til over EU6 mia. på regnskabet, hvorimod dets markedsværdi burde være EU3-4 mia.

Deutsche Bank havde allerede meddelt sin plan om at udskille og sælge sine kommercielle bankafdelinger og koncentrere sig om udelukkende investeringsbankvirksomhed. Beslutningen om at nedskrive sådanne aktiver er den første handling i denne forbindelse, som den nye, britiske meddirektør, John Cryan, har foranstaltet.

Med andre ord, så nedskriver Deutsche Bank sine reelle aktiver på regnskaberne og forbereder sig til at sælge dem til nogle hajer, og beskytter sin hasardspilsafdeling, som det ønsker at øge endnu mere. Deutsche Bank har for 75 billioner dollars i nominel værdi i derivatkontrakter, og for 1,7 billioner euro i aktiver. Dette er materiale for en kriminel undersøgelse.

Tyskland: Todenhöfer angriber kraftigt angloamerikanske krige; opfordrer indtrængende til 'Fredskonference for hele Mellemosten'

8. oktober 2015 – På et NTV talkshow for to dage siden fordømte journalist og fhv. CDU-forbundsmedlem Jürgen Todenhöfer bombeangrebene i Kunduz og Syrien (han angreb dog ikke Putin) som værende kontraproduktive, fordi en bedre fremgangsmåde – og den eneste, der efter hans mening ville virke – ville være at få støttenetværkerne for Islamisk Stat, inklusive finansiering, våben og propaganda, til at tørre ud.

Todenhöfer angreb angloamerikanerne og sagde: »De bærer den største skyld for disse kaotiske krige. Det var altid amerikanerne og briterne. Og de burde selvfølgelig acceptere mange flere flygtninge, end de gør. Det er skammeligt.« Der er også brug for et stærkt, diplomatisk initiativ, insisterede han: »Vi må have forsoning i Syrien, og vi må have forsoning i Irak. I realiteten har vi brug for en fredskonference for hele Mellemosten.«

Den tyske kansler Angela

Merkel kommer med interessante bemærkninger om flygtningekrisen i et ARD-interview

8. oktober 2015 – Der var nogle interessante aspekter i det, den tyske kansler Angela Merkel sagde i sit timelange interview med Anne Will på ARD-Tv i går aftes i bedste sendetid: Det er nytteløst at forsøge at afskærme Europa mod flygtninge; vi kan ikke bygge en mur rundt om hele Europa – Ungarn, med sine pigtrådshegn, har set, at flygtningene blot tager alternative ruter. Flygtningene kommer under alle omstændigheder, og mange af dem har behov for beskyttelse og lægehjælp, og Merkel ønsker ikke at deltage i en konkurrence om, hvem, der er mest uvenlig over for flygtningene, for at score applaus.

Indrømmet, flygtningestrømmen er en stor udfordring for Tyskland, den største siden genforeningen for 25 år siden, men hun har fundet nogle allierede i EU, der ønsker at samarbejde om problemet, hvorimod andre hidtil har afvist samarbejde; hun arbejder på dette. Hun har også indledt en dialog med Tyrkiet, og yderligere skridt er under forberedelse for Libanon og Jordan, der, sammen med Tyrkiet, har det største antal syriske og irakiske flygtninge i lejre for fordrevne mennesker – mange flere pr. indbygger, end Tyskland har.

Merkel gentog flere gange, at hun er optimistisk, at Tyskland kan håndtere det, sammen med partnere både inden for og uden for Europa, og at, når dette spørgsmål først er løst, tyskerne kan være stolte over at have mestret denne udfordring. Bortset fra direkte hjælp til de flygtninge, der er ankommet til

Tyskland og Europa, må man gøre en større indsats for at bringe krigen i Syrien til en afslutning, og for at øge hjælpen på stedet i Tyrkiet, Libanon og Jordan. Alt for længe, indrømmede Merkel, tænkte hun også, at Syrien og Irak lå langt væk, og at nogen andre burde tage sig af situationen der. Tyskland og Europa må gøre mere der, for nu er kriserne kommet til Europa.

<https://www.youtube.com/watch?v=-XzeB60l1LA>

Leder, 9. oktober 2015: De sagde, det aldrig kunne ske; men LaRouche holdt skansen, og nu er det sket

»Russerne er her for at vinde krigen; dette ved alle.« Ali Hashem, chefnyhedskorrespondent for Al Mayadeen News Network, skrev disse ord den 7. oktober i *Al-Monitor*, idet han citerede en af sine libanesiske kilder. Jo, det er absolut sandt, og det ved enhver, der har nogen bevidsthed om dette. Efter måneders planlægning er Putin gået ind i krigen for at vinde. Dette finder amerikanere endnu umuligt at tro på, for vores land har været i krig i de fleste år, siden Anden Verdenskrig

– men ikke for at vinde. Aldrig for at vinde. Faktisk det stik modsatte – de krige, som Det britiske Imperium har kastet os ud i, som f.eks. via Barack Obama, har været evindelige krige, hvis formål var at skabe kaos, befolkningsreduktion og De forenede Staters ødelæggelse. Ingen sejrs-krige. Men ikke desto mindre, så gik Putin faktisk ind i krigen for at vinde; det er hans plan at vinde.

I dag er Dag 2 i en »storslået offensiv«, som den Syriske Hær udtrykker det, hvor russiske flystyrker for første gang direkte har leveret støtte til syriske tropper i kamp.

Og det drejer sig ikke engang blot om krigen som sådan. Hvad vigtigere er, så har denne alliance fuldstændig givet Syrien nyt liv.

Nej, intet er som før. Alt har ændret sig.

Det, der nu sker i Syrien, og i realiteten meget mere bredt, er nøjagtigt, hvad LaRouche sagde, måtte ske. Alle andre sagde, »Jeg er enig i, at det skal til, men det kan ikke ske«. LaRouche havde ret. Nu siger de, »Ja, Wall Street må lukkes ned – jeg er enig i, at det skal til – men det kan ikke ske«. Hvem vil, til slut, vise sig at have haft ret?

Det vil Lyndon LaRouche. Under et møde med medarbejdere anvendte han i store træk følgende vendinger.

Obamas flippen ud fortsætter med at spinde ud af kontrol; alt, hvad han gør, sprænges i stykker. Der er panik i Det Hvide Hus: man kan forvente selvpåførte skader og afstraffelser. Obama må bringes til fald! Luk Wall Street ned, og man lukker samtidig Obama ned.

Som helhed er USA's lederskab afskyeligt. Sammenlign det med den moralske stemning, der er vokset frem i Tyskland som svar på flygtningekrisen. Havde det ikke været for Putin, ville vi alle have været døde. Ved roden til problemet med USA finder vi det faktum, at det er et forbryderisk, råddent samfund. Men

samtidig er der nogle amerikanere, såsom nogle af vore militære kommandoofficerer, der har en ophøjet ansvarsfølelse, som undertiden går langt ud over deres formelle ansvar. Som for eksempel, at gå imod Obama.

Kan man fortælle Obama sandheden? Nej. Merkel er mere lydhør, men det ligger på falderebet, om hun kan bevare magten, eller om hun vil blive erstattet af kræfter, der er langt værre end selv finansminister Wolfgang Schäuble.

Problemet er, at det tyvende århundredes ideologi ikke virker. Det tyvende århundrede har erstattet moralitet med matematik.

Obamas indflydelse over Hillary Clinton er ved at kollapse, og hun er ved at forlade ham. Han bliver afvist af demokrater og andre; der er ingen, der forsvarer ham. Når vi siger til dem, at han må fjernes, så, i stedet for at sige »Nej«, som de gjorde før, siger de nu, at de er enige og spørger, hvordan det kan gøres.

Alt dette lå bare og ventede på at ske, frem til det øjeblik, hvor det hele blev udløst af Putins dristige handling. Det, Putin har gjort, er tydeligt – se blot på hans familiebaggrund i Anden Verdenskrig, med den måde, han ser tingene på. Dette er generelt atypisk for Europa. Han er en mand, der har en følelse af et moralsk formål og en mission, og som ikke kan afledes eller køres ud på et sidespor. Putin gør i Syrien det, som LaRouche forventede, han ville gøre.

I mellemtiden er der, i den amerikanske, præsidentielle udvælgelsesproces, ingen enkelt kandidat, der træder frem som en person, der er klar til at gøre, hvad der er nødvendigt. Vi må have en proces, der involverer flere kandidater, der kan bidrage hertil. Vi må opbygge et forenet, præsidentielt team omkring en mission, snarere end omkring en bestemt person.

Kerry er i stand til at handle i modstrid med Obamas sindssyge politik, fordi han ved, at han har støtte til det, og at Obama er blevet vraget. Vi må nu bringe dette videre til næste trin.

NYHEDSORIENTERING OKTOBER: Løsninger til flygtningekrisen og det truende finanskrak

Den voksende europæiske flygtningekrise havde fundet vej til statsminister Lars Løkke-Rasmussens åbningstale til Folketinget den 6. oktober, men ellers var den totalt forandrede internationale situation, der er afgørende for Danmarks fremtid, ikke på dagsordenen: Wall Street og verdens finansmarkeder er bankerot, og spekulanterne kræver en hjælpepakke, der er endnu større end i 2008, for at overleve.

En sådan hjælpepakke vil dræbe det, der er tilbage af realøkonomien og befolkningens levestandard i USA og mange andre steder. Derfor skal der omgående gennemføres en lang række økonomiske tiltag, begyndende med en genindførelse af en Glass/Steagall-bankopdeling og en ordnet afvikling af Wall Street og den globale finansspekulation.

Download (PDF, Unknown)

Større Tv-kanaler og aviser i Tyskland angriber kansler Merkel for hendes humane indstilling til flygtninge

7. oktober 2015 – Sandsynligvis fremprovokeret af Tysklands førende masse-tabloids, *Bildzeitungs*, store, pro-Merkel standpunkt den 5. okt., fortsætter de øvrige, større medier for det meste med at angribe kansleren for hendes flygtningepolitik, med visse medier, der er blevet endnu mere ondskabsfulde: Det værste tilfælde er den vigtigste, nationale Tv-kanal ARD's rapport fra 5. okt. i bedste sendetid, der afbilder Merkel på et FotoShop-billede med et muslimsk kvindetørklæde, der dækker hovedet. De ansvarlige redaktører hævder, at de »blot gjorde det for at polarisere offentligheden«, men fakta er, at det anbringer dem på samme niveau som PEGIDA og dets hadepropaganda imod Merkel og de arabiske og afrikanske flygtninge. Tilbage bliver, hvad konsekvenserne vil blive for ARD, der trods alt er et statsejet netværk, og som ikke har behandlet Merkel meget bedre end Putin med denne fotomontage. I øvrigt fortsætter den sorte propaganda mod Putin i selvsamme medier.

Den tyske, statsdrevne Tv-kanal ARD viste en fotomontage af Angela Merkel iført traditionelt, muslimsk kvindetørklæde.

Kansler Merkel holder på sin side fast i sin politik og har her til aften sagt til et møde i Strasbourg med Europæisk Folkeparti, gruppen i EU-parlamentet med de fleste af de konservative partier, at hun anser sig selv for at være kristen, men ikke ønsker at bygge barrierer mod andre

religioner. Hun tilføjede, at det heller ikke vil være muligt at afskærme Europa fra resten af verden i Internet- og mobiltelefonalderen.

Titelbillede: Angela Merkels berømte 'Wir schaffen das'-meddelelse ('Det klarer vi', om flygtningestrømmen).

Leder, 7. oktober 2015: LaRouche mobiliserer for at lukke Wall Street ned, mens bankierer hylér, »Systemet bryder sammen«

Mens du læser denne rapport, er en stærk delegation af LaRouchePAC-aktivister fra New York City – garvede veteraner fra Lyndon LaRouches »Manhattan-projekt« – ankommet til Washington, D.C. for at lede dagens mobilisering og lobbyvirksomhed på Capitol Hill den 7. okt., for indtrængende at opfordre ansvarlige nøglepersoner blandt kongresmedlemmerne og senatorerne til omgående at tage skridt til at lukke Wall Street ned og gennemtvinge Glass-Steagall. Som det specificeres i LPAC's 7-punktserklæring, **»Til kongresmedlemmer, senatorer og andre medlemmer af USA's regering, til omgående handling«**:

»En akut nødtilstand eksisterer nu, der truer med at dræbe millioner af amerikanere, primært, og også borgere i andre lande,«

hvilket kræver handling nu, i denne uge.

Panikken blandt bankierer på Wall Street og i City of London er mærkbar, lige under overfladen. Lederen i 3. okt.-udgaven af *The Economist*, medieflagskibet for City of Londons finansinteresser, advarer om, at »systemet er ved at bryde sammen« og kræver en massiv indsats for at understøtte boblen med nye bølger af kvantitativ lempelse – nøjagtig, som Lyndon LaRouche har advaret om, at deres plan går ud på. På samme måde klynker magasinet *Forbes*, at »der er for over 600 billioner dollar i udestående OTC-derivater (over-the-counter; 'over disken') på storbankernes regnskaber (selv om det virkelige tal sandsynligvis er det dobbelte), som kunne sprænge hele systemet i stykker, når et stormløb først tager fat.

»For sådanne som JP Morgan, Bank of Amerika, Citigroup, Goldman Sachs og Morgan Stanley er disse ting fortsat et spørgsmål om liv og død.«

Det britiske Imperium er også i panik, fordi deres bydreng Barack Obama er ved at synke, og det hurtigt, både internt i USA og internationalt. Virkningen af FN's Generalforsamling og den russiske præsidents dristige handlinger i Syrien ruller kloden rundt, og folk er ved at vågne op til den kendsgerning, at et ny, international orden er mulig. De har set på, mens Putin hængte Obama til tørre i Syrien, og ikke alene overlevede til at fortælle historien, men er i fin form, mens Obama smøler frustreret omkring. Ideen om, at

»vi måske ikke behøver at tolerere Obama mere; måske ikke længere behøver underkaste os Wall Street og se på, at vore nationer dør«,

er en voksende kraft over hele planeten.

Dette er et historisk øjeblik, der er svangert med potentiale, har Helga Zepp-LaRouche understreget. Det er et øjeblik, hvor vi ikke alene kan sænke Wall Street og genindføre Glass-

Steagall, men også skifte radikalt over til en politik med Verdenslandbroen og global genopbygning. Det faktum, at ledende, akademiske lærde, folk fra tænketanke og andre i Kina offentligt har støttet LaRouche-parrets Landbro-politik; at verdens andenstørste økonomi grundlæggende set har vedtaget denne politik, er af dramatisk, global betydning. Nu, hvor **den kinesiske udgave af EIR's bog, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«**, er blevet udgivet med så magtfuld opbakning, vil vi bringe dette budskab med tilbage til USA, med et stort oplag af Specialrapporten til en pris, der muliggør bred cirkulation i hele landet.

Lyndon LaRouche erklærede, hvad der står på spil her, den 5. okt. i sin ugentlige webcast med LPAC's Komite for Politisk Strategi:

»Vi kan ikke længere tolerere de risici, der er involveret med en fornyelse af Wall Streets betingelser. Vi må derfor, af denne grund, lukke Wall Street ned for at beskytte USA's befolkning ... Vi må handle forebyggende. Det, vi har gjort, og det, som jeg har presset på for, er at få en omgående beslutning fra relevante medlemmer af Kongressen om at afholde et møde og håndtere situationen som sådan. Denne situation påbyder at lukke Wall Street, uden at de får en indsats for en bailout (bankredning). For, at give endnu en mulighed for en bailout til Wall Street ville næsten med sikkerhed garantere en stor katastrofe for befolkningen i USA.«

»Vi må derfor beskytte befolkningen. Vi må annullere Wall Street. Og vi må fortsætte fremefter med at omstrukturere organiseringen af vores beskæftigelse med den hensigt at rent faktisk få produktive processer sat i gang, grundlæggende set, et krav, der er mere presserende end det, Franklin Roosevelt gjorde. Men det, som Franklin Roosevelt udstod, og måtte konfrontere og håndtere, er ubetydeligt, sammenlignet med de vilkår, der hersker i USA netop nu.«

Supplerende dokumentation:

Wall Street bankierer diskuterer åbenlyst det kommende krak:

»Systemet er ved at bryde sammen«

Samtidig med, at LaRouche-bevægelsen skifter til højeste gear for at lukke Wall Street ned og vende tilbage til Glass-Steagall, før krakket slår til, diskuterer bankierer på Wall Street og i City of London nu åbenlyst det kommende krak ... og er i stille panik over, hvordan de skal håndtere det.

Lederen i 3. oktober-udgaven af *The Economist*, medieflagskibet for City of Londons finansinteresser, advarer om, at »systemet er ved at bryde sammen« og kræver en massiv indsats for at understøtte boblen med nye bølger af såkaldt kvantitativ lempelse – nøjagtig, som Lyndon LaRouche har advaret om, at deres plan går ud på. Artiklen klynker imidlertid, at denne hyperinflationsskabende bailout-politik muligvis ikke vil virke, som den gjorde i 2008, fordi Den amerikanske Kongres måske i stedet vil gå ind for mere regulering af bankerne – selv om artiklen omhyggeligt undgår at nævne de frygtede ord, »Glass-Steagall«.

Et stort problem i dag, skriver *The Economist*,

»er manglen på en opbakning til det oversøiske dollarsystem, hvis det står over for en krise. I 2008-09 kom Federal Reserve modvilligt til hjælp og optrådte som den sidste lånemulighed ved at tilbyde dollarlikviditet til 1 billion til udenlandske banker og centralbanker. De summer, der vil være involveret i en fremtidig krise, ville være langt højere. Den oversøiske dollarverden er omtrent dobbelt så stor, som den var i 2007. I

år 2020 kunne den være lige så stor som Amerikas bankindustri. Siden 2008-09 er Kongressen blevet forsigtig med Feds nødlån. I den næste krise kan Feds planer om at udstede udstrakte swaplinjer muligvis blive mødt med modstand fra lovgivning og Kongres.«

Artiklen i *The Economist* slutter:

»Der er ting, som Amerika kan gøre for at påtage sig mere ansvar – f.eks. ved at etablere større nød-swaplinjer til flere centralbanker. En splittelse af systemet er mere sandsynlig, med andre lande, der vælger at isolere sig fra Feds beslutninger ved at indføre begrænsninger på finanstransaktioner. Dollaren har ingen ligemand. Men det system, som det forankrer, er ved at bryde sammen.«

På samme måde skrev magasinet *Forbes'* Antoine Gara den 2. okt. om faren for en ny nedsmeltning, og indrømmer som noget usædvanligt, at det underliggende problem er den gigantiske bunke af derivater, der yderligere er knyttet til utallige nominelle gældsbobler. Gara forsøger at lade, som om alt er i skønneste orden, og fremfører, at »Glencores opløsning ikke vil udvikle sig til det næste Lehman Brothers-tilfælde«. Han siger, at det skyldes, at Glencore ikke har den samme eksponering til derivater, som Lehman havde.

Men, indrømmer han,

»hvis Goldman Sachs, Morgan Stanley eller en anden, stor investeringsbank skulle blive kastet ud i de samme vanskeligheder, som Glencore nu befinder sig i, ville der være god grund til at være bekymret for en Lehman 2. Der er over 600 billioner dollar i udestående OTC-derivater (faktisk er der nok det dobbelte, -red.), et beløb, der er større end før krisen, og mange af disse kontrakter fortsætter med at handle bilateralt mellem banker og forbinder firmaer.

Gara slutter:

»For sådanne som JP Morgan, Bank of Amerika, Citigroup, Goldman Sachs og Morgan Stanley er disse ting fortsat et spørgsmål om liv og død. I sidste kvartal viste hvert selskab for billioner, hvis ikke et titals billioner af udestående OTC-derivatkontrakter. Ingen mængde af rejst, tilbageholdt kapital ville beskytte disse selskaber, hvis der kom en grim, Lehman-lignende bankerot.«

Løs flygtningekrisen ved at realisere en ny, epokeskabende vision for fremtiden.

Af Helga Zepp-LaRouche

Der findes en løsning, der først og fremmest kræver et helt nyt paradigme og en helt ny tankegang. Kun, hvis Ruslands, og nu også Kinas, militære operationer i Syrien og muligvis Irak følges op af et omfattende, økonomisk genopbygnings-program, som virkelig udvikler området i Sydvestasien, der nu er bombet tilbage til stenalderen, og som giver de herlevende mennesker den fremtid, som de i øjeblikket ikke har, kan folkevandringen stoppes. Det samme gælder for Afrika.

Download (PDF, Unknown)

Titelbillede: Frivillige på München Banegård sorterer

donationer af forskellige artikler til de nyankomne flygtninge.

Europas udenrigsminister Mogherini støtter Irans og Ruslands rolle i løsning af krisen i Syrien

4. oktober 2015 – Europas udenrigsminister Federica Mogherini blev interviewet af Lally Weymouth til Washington Posts søndagsudgave, mens hun var i New York til FN's Generalforsamling. Hun opfordrede til en inkluderende politisk løsning på krisen i Syrien, »en proces, hvor alle syriske parter, repræsentanter for regimet og oppositionen, mødes og udarbejder en fælles overgangsplan for landet. Det ekskluderer selvfølgelig terrororganisationer som al-Nusra og ISIL.«

Hun inkluderede Iran i processen og bemærkede, at »Iran, f.eks., har en masse indflydelse på regimet. Jeg tror, de forstår, at dette vil blive den første test for at se, om de kan spille en konstruktiv rolle efter aftalen.«

Hun forsvarede de russiske motiver i Syrien og sagde til Weymouth: »Fra hvad jeg forstår, så er Ruslands hovedbekymring, at der kunne komme et totalt kollaps af statsstrukturen i Syrien, ligesom det skete i Libyen, og at det ville være en trussel mod selve ideen om at få en overgang. Jeg tror, alle erkender, at det vil være umuligt med en fremtidig rolle for Assad i Syrien. Men en overgang betyder, at man har regimet til stede ved bordet. Prøv at forestille jer, hvad der ville ske, hvis Damaskus faldt, mht.

flygtninge ... Rusland indtager sin plads ved bordet og siger, 'Jeg er her og vil være en del af processen'. Der er et militært element, men vi europæere er overbevist om, at der ikke er nogen rent militær løsning på krigen.«

Hun var også imod en flyveforbudszone og fremførte, at syrere ikke vil have tillid til en flyveforbudszone og ikke vil vende tilbage til landet, før ISIS er besejret. Hun skelnede også mellem Europa og USA i sammenhæng med spørgsmålet om flygtningekrisen og bemærkede, at USA er en smeltedigel, og Europa er homogent og må vokse og gro.